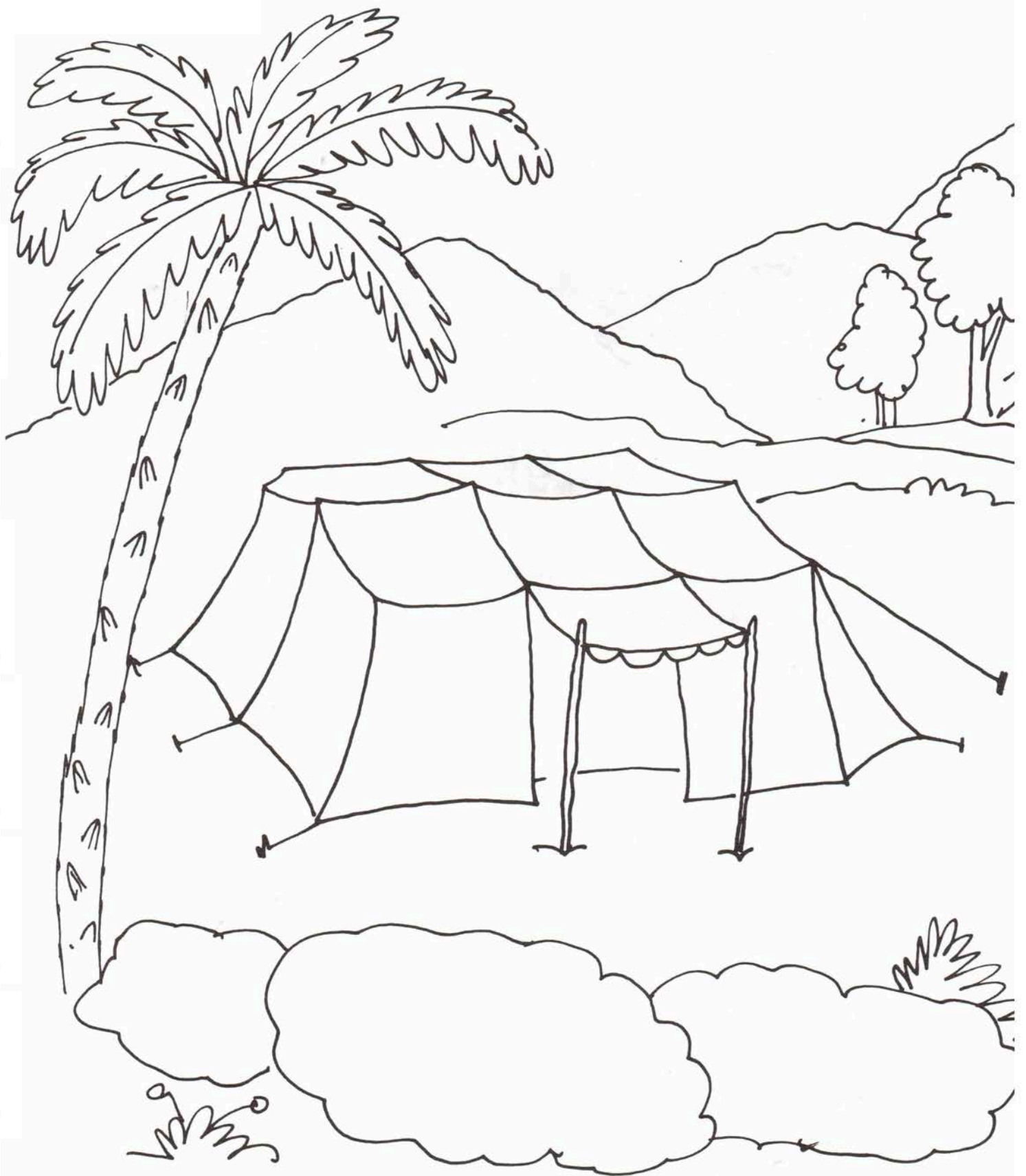
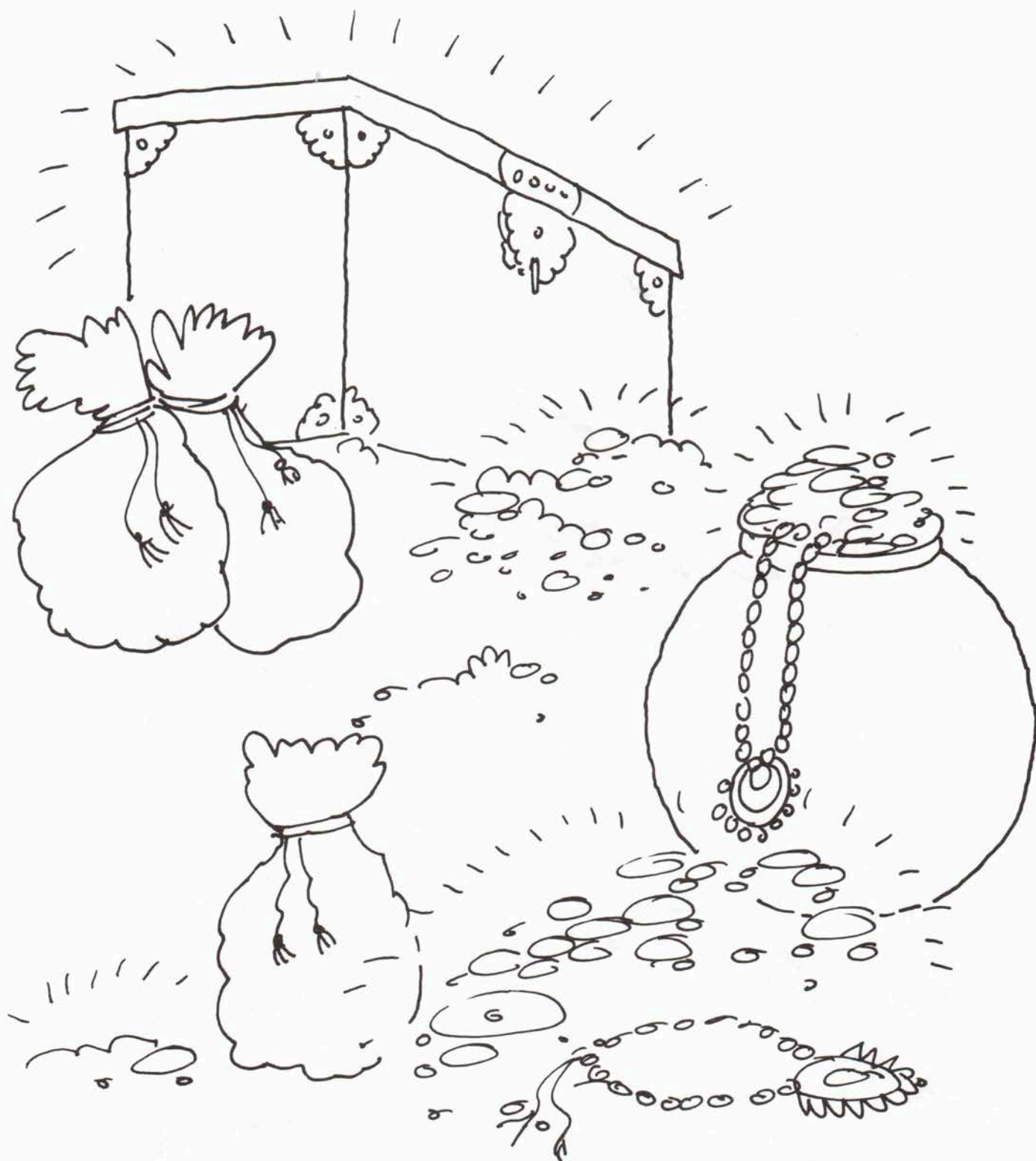

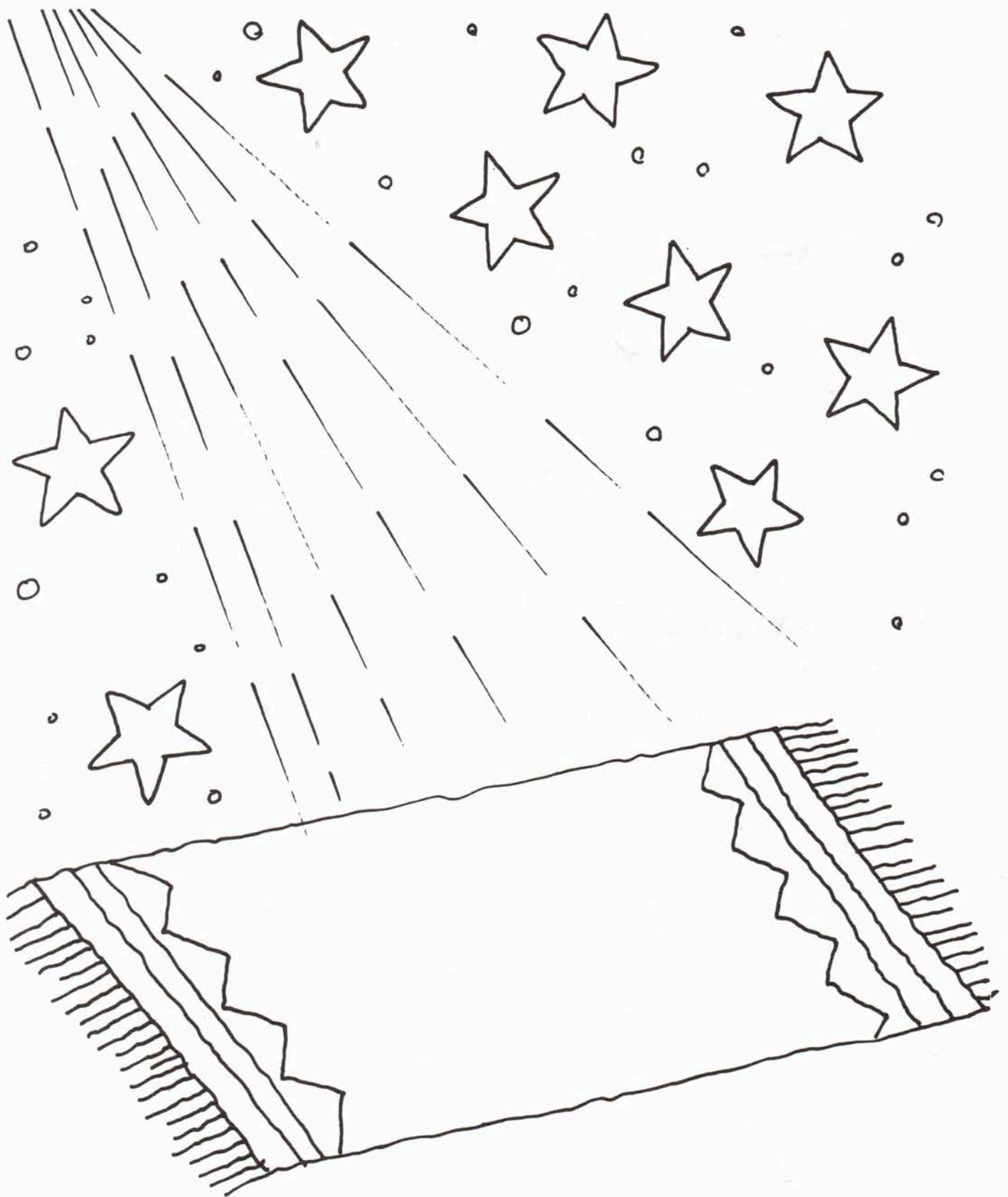
Kunagi väga väga ammu elas prohvet Iiob. Ta oli üks suurte ja väga oluliste prohvete hulgast ja heaks eeskujuks meile kõigile.

Ta oli väga rikas, aga samas ikka väga jumalakartlik. Tal olid suured karjad ja lõputud põllud. Tal oli ka väga suur pere, palju lapsi ja suurel hulgal loomi.

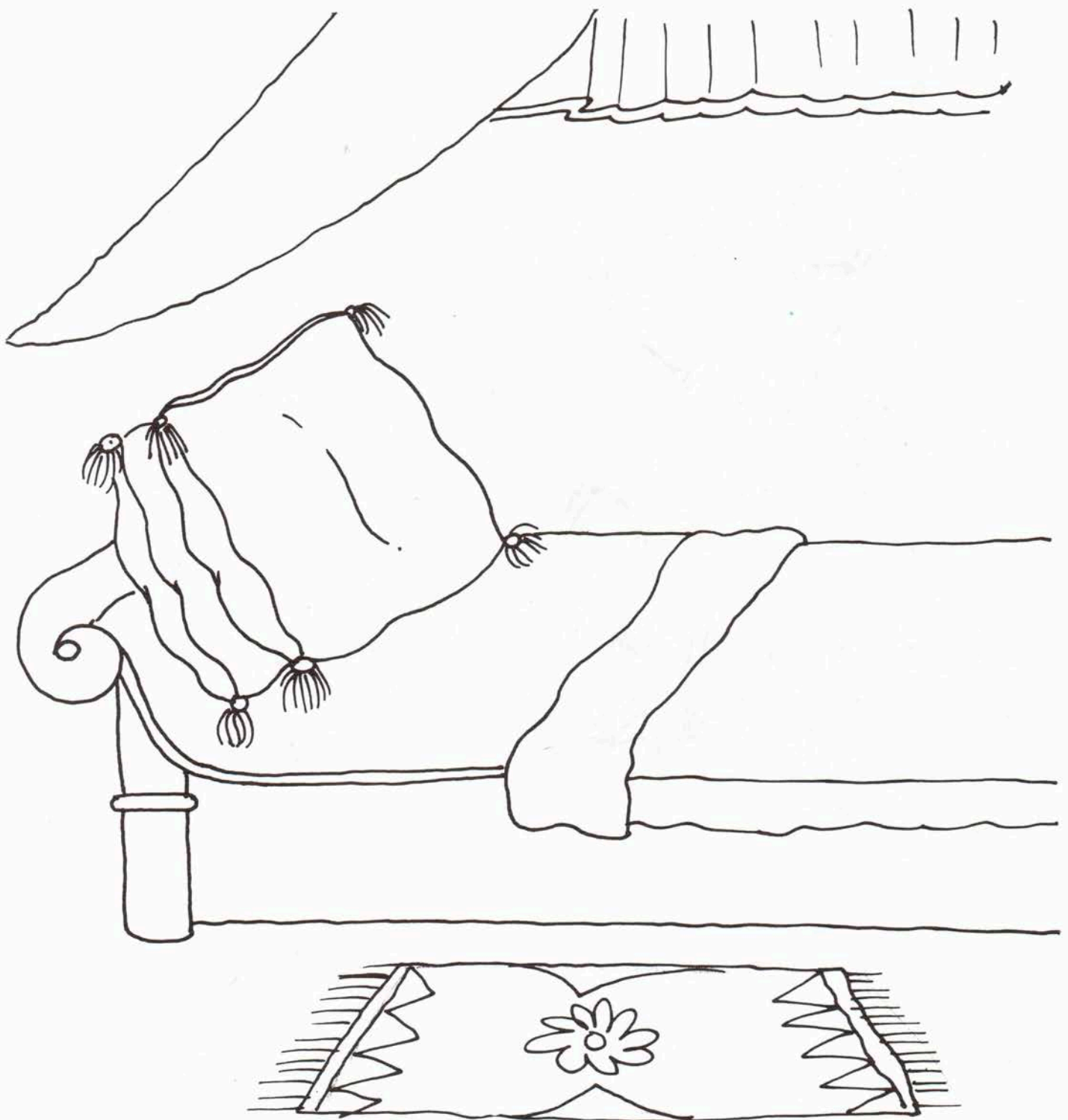
Sellest kõigest hoolimata oli ta väga jumalakartlik, sõnakuulelik ja siiras Jumala sulane, kes pidevalt kõigile meelde tuletas, et nad Jumala poole pöörduks. Ta jagas tohutul hulgal oma varast vaestele ja neile, kellel seda vaja oli, ilma et tal hetkekski sellest kahju oleks olnud.

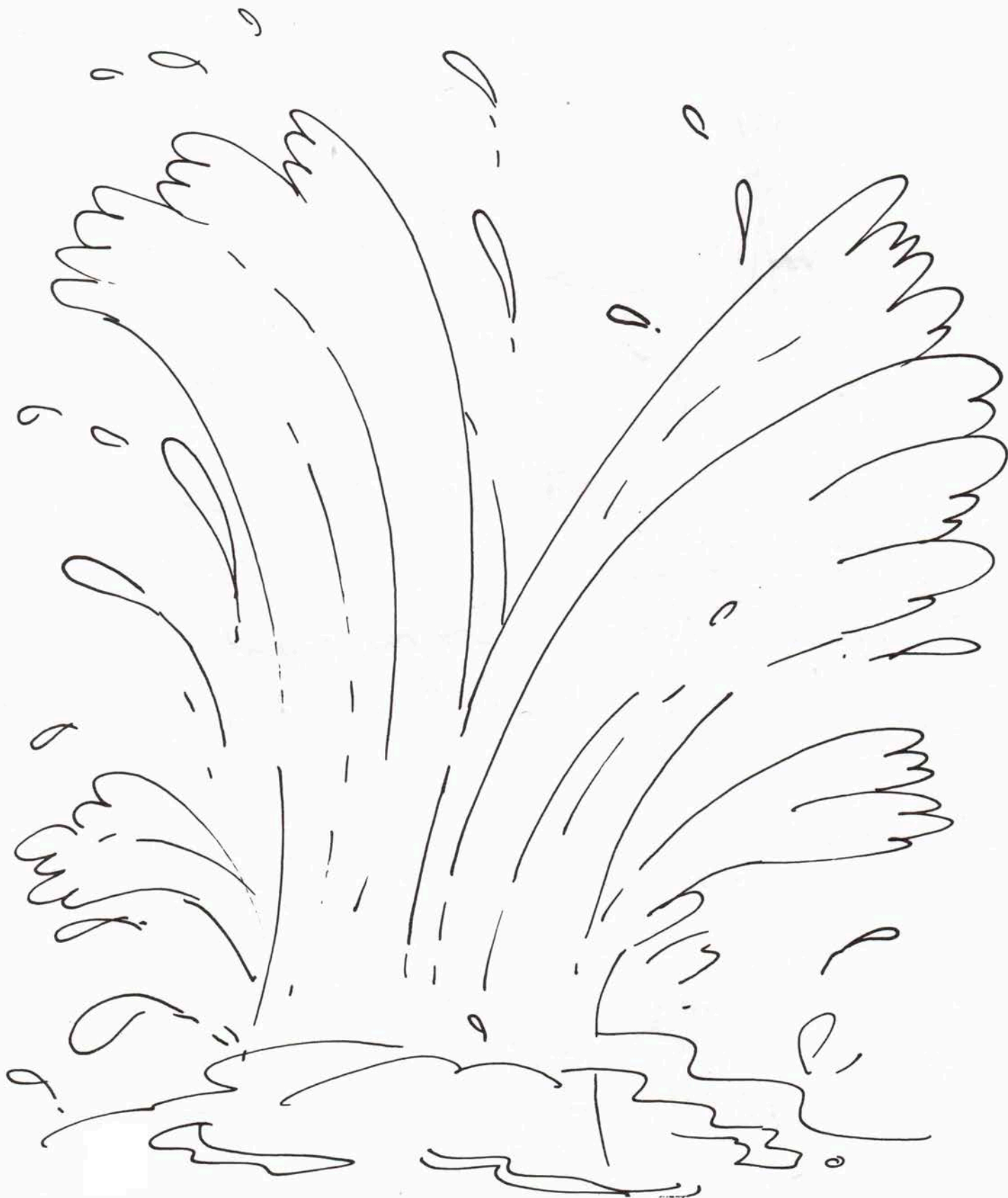
Kuid Saatan pani inimesed uskuma, et Iiob on nii jumalakartlik vaid seetõttu, et ta on rikas, tal on elus kõik olemas ja ta millestki iial puudust pole tundnud. Kui ta aga oma vara kaotaks, ei oleks ta enam ka Jumalale tänulik ja hakkaks Jumala vastu mässama.

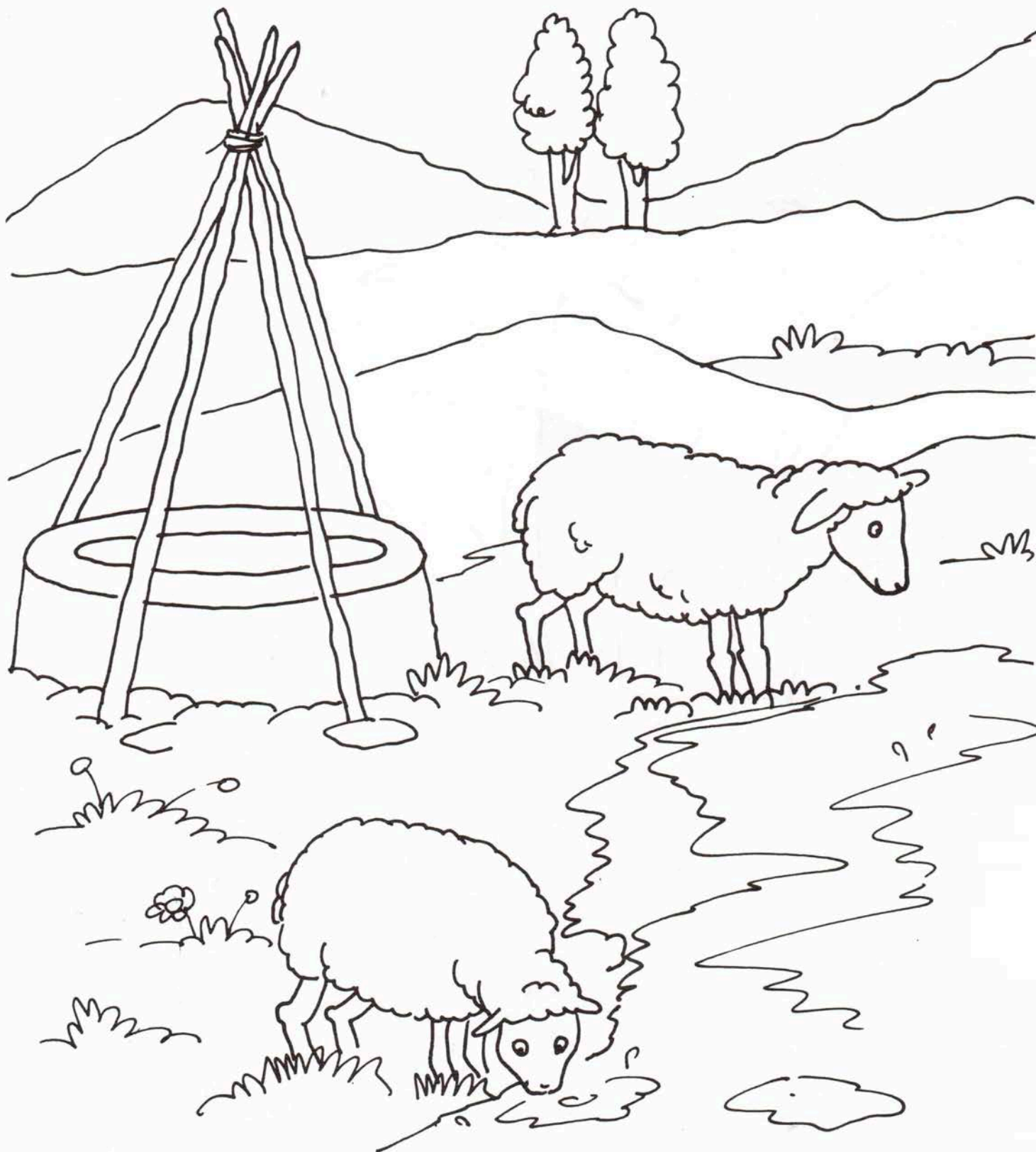
Jumal tundis Iobit ja teadis, et too on ustav sulane, aga Ta tahtis teisi inimesi ja Saatanat õpetada. Seega otsustas Jumal Iobilt kõik selle ära võtta, mis tal oli. Lühikese aja jooksul kaotas Iob kogu oma vara, põllud ja karja. Ta lapsed surid ja viimaks võttis Jumal Iobilt ka tervise. Ta jäi nii haigeks, et aastate jooksul ei saanud ta voodist välja.

Lühikese aja jooksul sai Iobist vaene mees. Kõik hülgasid ta, kuid Iob ei olnud vihane. Ta teadis, et Jumal ei taha talle kurja teha ja see on vaid suur katsumus. Tal tuleb Jumalat usaldada, sest vaid Jumal teab, mis millekski hea on. Iob kannatas väga, kuid ei kaevanud iial. Ühel päeval, kui valud olid eriti tugevad, ütles Iob oma palves Jumalale: "Õnnetus on mind tabanud, kuid Sa oled Halastavaim halastajate seas."

Jumal kuulis seda ilusat palvet ja oli liigutatud. Ta otsustas Iobi pikad kannatused ja raske katsumuse lõpetada ja käskis Iobil jalaga vastu maad lüüa. Iob täitis käsku ja kui imeväel purskas maast karge veega allikas.

Kohe, kui vesi Iobi nahka puutus, sai ta terveks. Vaid mõni hetk hiljem oli ta täiesti terve ja täis elujõudu. Jumal otsustas Iobile heldelt tasuda ja lubas talle koha Paradiisis. Kuid sellega Ta ei piirdunud: Ta otsustas Iobile tagasi anda kõik selle, mis tal varem oli olnud. Mõne aja pärast oli Iob veelgi rikkam, kui ta enne oma katsumust oli olnud.

Iobile sündis palju lapsi, kes olid kõik väga lahked ja jumalakartlikud.
Temast sai taas kord kogukonna tähtis ja austatud liige.

Iiobi lugu õpetab meile, et tõeline rikkus peitub meie südames. Kõik, mis meil on, tuleb Jumalalt ja seega peame selle eest tänulikud olema ja mitte pahandama, kui Ta meilt midagi ära võtab või midagi sellist meile ei anna, mida soovime.

Mina õppisin sellest loost, et ükskõik, mis ka meie elus ei juhtuks, me peame alati meeles pidama, et elu siin maailmas on vaid katsumus Jumalalt ja seega peame alati, juhtugu mis tahes, olema kannatlikud ja jääma jumalakartlikeks. Me peame alati ütlema "alhamdulillah", isegi kui asjad ei ole päris nii nagu me tahaksime.

